

ПРИТУРКА

КЪМЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖСТВЕНЪ ДЕНЪ

Абонаментътъ е винаги годишенъ и е: За България 500 лева, за странство 600 лева.

Абонаментътъ започва отъ 1 априлъ и се внася въ предплатата.

Обявления, опредѣления, решения и призовки отъ сѣдебнитѣ учреждения, обявления за търгове отъ държавни и общински учреждения, решения на духовни сѣдилища, обявления за изгубени документи отъ частни лица и резолюциитѣ, издадени отъ окръжнитѣ сѣдилища, съ които се обявяватъ търговски фирми въ несъстоятелностъ, на думя по 1.50 лева. — Заглавие, дата и подписъ за сжцитѣ на редъ по 10 лева

Търговски обявления: Регистрация на фирми, за търгове и пр. за всѣки 100 думи или частъ отъ 100 думи по 400 лева.

Заглавие, дата и подписъ на редъ за сжцитѣ по 20 лева.

За табеларни публикации, като баланси и пр., на страница по 2000 лева. Тия такси сж за еднократно публикуване, за повече таксата се удвоява, утроява и т. н.

Сумитѣ се внасятъ, въ предплатата, въ Българската народна банка съ вносни листове, отъ които първиятъ екземпляръ се изпраща въ Държавната печатница.

Освобождаватъ се отъ такса: Обявленията за насрочени дѣла и съобщенията на Върховния касационенъ и Административенъ сѣдъ, обявленията и призовкитѣ за дирене отклонилитѣ се, обвинени по углавни дѣла отъ общъ характеръ, обявления за търгове и пр. отъ държавни учреждения, които фигуриратъ въ държавния бюджетъ.

Надвисени суми, както и ржкописи, не се връщатъ.

Година XLVI

СОФИЯ, четвъртъкъ, 4 септемврий 1924 год.

Брой 125

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

М. В. Р. Н. З.

Главно комисарство по продоволствието

№ 4

Окръжно

№ 1407

Макаръ и да се обясни нѣколко пжти, че държавата не е въ състояние да отпусне оборотни кредити на всички общини въ Царството, все пакъ много таква, ползвайки се отъ постановлението на чл. 8 отъ Закона, сж счели за необходимо да си поискатъ кредитъ, че ако мине. Има общини явно богати и отъ плодороденъ районъ, съ отлична тазгодишна реколта, които искатъ кредитъ, само защото закона имъ даватъ право да искатъ. Други пъкъ общини искатъ грамадни кредити — едно малко градче иска 7 милиона, по-голъмъ градъ иска 40 милиона, село иска 3 милиона. Въроятно, тия общини изчисляватъ своитѣ годишни нужди, безъ да спадатъ това, което иматъ, безъ да взематъ предъ видъ, че сами общинаритѣ си доставляватъ по нѣщо, че търговци продължаватъ да доставляватъ храни, както до сега е било това. Сжцитѣ общини въроятно забравятъ, че оборотния кредитъ не може да се равни на годишната нужда и че той е само една малка частъ отъ годишната сума, която малка частъ трѣбва често да се обръща чрезъ закупуване на храни. Единъ пѣргавъ и съобразителенъ комисаръ по прехраната или общински кметъ и съ малкъ оборотенъ кредитъ ще съумѣе да организира редовното прехранване на населението. Кредититѣ се изчисляватъ и отпущатъ съ огледъ на нуждитѣ на населението за максималното време, презъ което тоя кредитъ може да се използва единъ пжтъ. Ако на нѣкоя община тоя кредитъ не стига, за да се извършва редовното му обръщение, общинитѣ сж длъжни да го увеличатъ, като потърсятъ средства и вѣнъ отъ държавната помощ, защото, каза се вече, държавата не е въ състояние да

задоволи всички нужди. И тя прави усилие да помогне, очаквайки, че общинитѣ ще използватъ кредититѣ пѣргаво и разумно и ще ги повърнатъ на банката щомъ си помогнатъ съ тѣхъ.

Въ свръзка съ пунктъ 3 на окръжното ми № 120/6 въ бжданце, за да може една община да получи отъ държавата оборотенъ кредитъ, трѣбва да бжде действително бедна, да е съ население, което не се занимава съ производство на храни, да е въ районъ неплодороденъ (планински, блатливъ), да е пострадала отъ суша, градъ, наводнение, и да може да гарантира, че опустнатия ѝ оборотенъ кредитъ ще бжде повърнатъ на държавата. Действително кредититѣ се отпущатъ подъ гаранция на държавата, но това не значи, че общинитѣ не трѣбва да ѝ повърнатъ тия суми. Нека всѣка община си вземе добра бележка, че полученитѣ отъ държавата суми, трѣбва да ѝ се върнатъ доброволно, иначе държавата има пжтица да си ги събере и принудително.

Общинитѣ, които въ бжданце ще искатъ отъ държавата оборотенъ кредитъ, да придружаватъ исканието си съ следнитѣ статистически сведения:

1. Численостъ на населението въ общината: колко сж производители на храни, колко сж работници, безземелни и безимотни, колко сж чиновници и др.

2. Каква площадъ презъ 1923—1924 година е засѣто съ жито, ржжъ, царевица, ечмикъ, овесъ, картофи, фасулъ; каква е рожбата на декарь и какво количество отъ тия храни по отдѣлно е събрано (за царевицата — какво се очаква да бжде събрано).

3. Годишната нужда на населението, като се смѣта на човекъ по 800 грама жито, или ржжъ, или царевица. За добитъка се оставя ечемика, овеса, сѣното и произведения полски, градински и др.

4. Какъвъ недостигъ отъ храни има въ общината.

Следъ това вече ще се каже, имали близо до общината плодороденъ районъ, за да си добавя недостига постепенно, ако нѣма такъвъ районъ, откъде общината мисли да си набави недостига, и най-подиръ ще си поиска оборотния кредитъ, като има предъ видъ, че размѣритѣ му не трѣбва да надминаватъ много стойността на запаситѣ нужни на населението за времето

му обръщане. За общини отдалечени от нормална железница, съ трудни съобщения зимно време, тая норма може и да не бъде запазена. Такива общини трѣбва да си образуватъ поне 20—30 дневенъ запасъ отъ храни за всѣки случай. За общини, обаче, които сѣ близо до нормална железница, тия запаси не трѣбва да надминаватъ нуждитѣ за десетина дни. Отъ тия данни ще зависи и размѣра на кредита, който се иска и който се отпуска.

Комисара или Кмета на общината, която е взела оборотенъ кредитъ отъ държавата, трѣбва да донася въ Главното комисарство следъ всѣко обръщение на кредита или въ края на всѣки месецъ — какъ го е използвала и какъ мисли да го използва въ бъдаще. При ангажирането на тия кредити, да се взема мнението и на банковия мѣстенъ началникъ (§ 4 отъ наредба № 1, „Държавенъ вестникъ“ брой 117). Съветитѣ на тоя началникъ при обръщането на кредита може да бѣдатъ полезни, но тая негова намеса не трѣбва да смѣхва инициативитѣ на комисарството.

София, 1 септемврий 1924 год.

1—(Д 5253)—1 Главенъ комисаръ: **К. Николовъ**

ОКРЪЖНО

№ 146/8

Нѣкои комисари запитватъ, иматъ ли право да спиратъ износа и да нормиратъ цени на предмети отъ първа необходимостъ.

Спиране износа вънъ отъ Царството е работа на Министерския съветъ. Задържане предметитѣ отъ първа необходимостъ въ единъ населенъ пунктъ, за да не отидатъ въ другъ изъ вътрешността на Царството сѣщо не трѣбва да се допуска. Движенieto изъ вътрешността на Царството на предметитѣ за търговия е свободно.

Що се отнася до нормиране ценитѣ на предметитѣ отъ първа необходимостъ, то може да се допустне като средство за намаление на скѣпотията и борба съ спекулата. Макаръ въ „Закона за облекчение на продоволствието“ и да нѣма изрично нареждане за нормировката, по пунктове **а** и **б** отъ членъ 2 даватъ достатъчно основание комисаритѣ да прибегнатъ и до нормиране. Отъ друга страна въ „Закона за градскитѣ общини“ сѣщо има постановления, които даватъ основание на общинския кметъ

да прибегне къмъ нормиране ценитѣ. Въ пунктъ 30 на чл. 64 изрично се говори, че кметътъ „промишлява за качеството, количеството и ценитѣ на общото продоволствие“, когато той трѣбва да се грижи за доставката на храни (чл. 64 п. 15) и да подпомага членоветѣ на общината въ случай на общи бедствия — гладъ, пожаръ, наводнение, епидемически болести и т. п. — (чл. 54 п. 12), при неочаквани, неотлагаеми обстоятелства, които изискватъ бързото вземане мѣрки за известно време (чл. 68). Въ такива случаи всички, подъ страхъ на наказание, сѣ длѣжни да изпълнятъ заповѣдитѣ на кмета (чл. 72).

Тия постановления на „Закона за градскитѣ общини“ комбинирани съ задѣлженията, които чл. 2 отъ „Закона за продоволствието“ възлага на общинскитѣ комисари — да се боратъ съ скѣпотията и спекулата и да ги ограничаватъ — даватъ достатъчно законни основания на тия комисари да прибѣгватъ и къмъ нормиране ценитѣ на предметитѣ отъ първа необходимостъ. Разбира се отъ само себе, че това нормиране трѣбва да се предприема, за да се поестини живота въ рамкитѣ на възможното и като се щадатъ законнитѣ интереси както на търговцитѣ, така и на консоматоритѣ. При нормировкитѣ, калкулирането трѣбва да се извършва добросъвестно, безъ надуване на разходитѣ и като се предвиждатъ умѣрени, прилични, допустими за сегашното време на народно бедствие печалби. Тия печалби ще бѣдатъ различни въ разни населеніе пунктове и за разни артикули. При всѣки случай, обаче, верижната търговия не трѣбва да се допуца и между производителя отъ Царството и консуматора може да се признава само единъ посредникъ.

Гр. София, 3 септемврий 1924 год.

Главенъ комисаръ по продоволствието: **К. Николовъ**
1—(Д 5254)—1

ЗАБЕЛЕЖКА. Главното комисарство е отпечатило въ отдѣлна брошурка „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване скѣпотията“. Желаящитѣ общински комисарства могатъ да си го доставятъ отъ Главното комисарство срещу единъ левъ пощенска марка за всѣки екземпляръ.

Отъ главното комисарство

ЗАБЕЛЕЖКА. Последнитѣ нареждания на Главното комисарство сѣ обнародвали въ притурката къмъ брой 121 на „Държавенъ вестникъ“.